

BINEVESTITORUL

„Ce frumoase sînt pe munți picioarele celui ce aduce VESTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea“. (Isaia 52 : 7).

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți VESTEȘTEA BUNĂ (Evanghelia) la orice făptură“. (Mar. 16,15).

„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc!“

(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului“. (Rom. 1,16).

August, 1933

No. No. 7-8

Anul 10

SUMARUL:

1. La picioarele lui Hristos.
2. Înainte și acum.
3. Psalmul 126.
4. Dezarmarea.
5. Un început după voia lui Dumnezeu.
6. Extrageri din Talmud.
7. O discuțiune despre Hristos în vagon.
8. Apel.

La picioarele lui Hristos.

Prof. V. E. MARZINCOVSKI.

Despre cetirea Evangheliei împreună, în cerc.

Cum am arătat până acum, nu-mai dacă fiecare în parte citește și gîndește, se pot alcătui cercuri vii, stăruitoare, pentru cetirea împreună a Evangheliei. Cetirea laolaltă, în cerc, are netăgăduit foloasele ei. Ea dă naștere la acea legătură de iubire și înțelegere, care face să se mărească înțelegerea individuală, unilaterală. Cercul este un mediu în care Hristos se simte mai clar, mai viu, căci El a făgăduit: „Acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.“ Aici este un teren

pentru aleasă legătură frățească, ajutînd într'un chip admirabil să ne apropiem unii de alții, este mediul iubirii spirituale, unde avem legătură unul cu altul prin cele mai înalte facultăți ale minții noastre. Și în căutarea adevărului, noi avem nevoie unul de altul. Un cort de campanie se alcătuiește din șase foi și fiecare din aceste foi, este dusă de un soldat. Și numai unind cele șase părți între ele, oamenii pot să-și facă un adăpost, un acoperiș. Tot așa și noi ne îmbogățim unul pe altul, controlăm deducțiunile noastre, ne încurajăm reciproc în drumul nostru, care câteodată este greu, întocmai ca

acei călători care urcă împreună un munte înalt.

Iată câteva reguli pentru cefirea împreună:

1. Fiecare trebuie să ia parte în modul cel mai activ. De aceia chiar și textul este citit de mai mulți participanți, fiecare câte o parte; uneori toți cei de față citesc unul după altul câte un verset. Este nevoie ca mai mulți să ajungă să-și exprime părerea și gândurile lor. Deaceia, nu este îngăduit ca unul singur să vorbească mult timp. Cine conduce de asemenea trebuie să se ferească de discursuri lungi, și mai ales acelea cu un caracter povățuitor. Trebuie să îndrumeze convorbirea și s'o animeze prin întrebări și a. m. d. Analiza unui capitol poate fi încredințată tuturor participanților, însă și conducătorul trebuie să se pregătească de fiecare dată, mai ales în ce privește meditația chestiunilor de fond, aflarea locurilor paralele și a. m. d.

2. Nimeni să nu se abată dela textul dat.

3. Convorbirea să nu degenereze în ceartă, ci să fie un schimb de păreri, chiar când ar fi contrarii unele altora. Discuția aprinsă este semnul unui gust prost, cum spune Herbert în „Estetica“ lui.

4. Să se înlătore cu desăvârșire discuțiunile asupra chestiunilor politice cum și desbaterile asupra chestiunilor confesionale.

5. Fiecare din participanți și îndeosebi conducătorul trebuie să nu uite, că ne adunăm în Numele Lui, că suntem în reunirea noastră ca și albinile în stupul lor, că vrem să aducem în ea tot ce este mai bun. Atunci este natural să păstrăm cu sfințenie atmosfera de simplitate, sinceritate și bunăvoință.

6. Este de dorit, ca în fiecare adunare să se studieze câte un capi-

tol (lucrul acesta este mai greu în prima adunare) și pe urmă să se vadă ce am învățat despre Evanghelie ca despre o Vestă bună, sau despre persoana lui Hristos. Este bine a propune celor ce au luat parte la acest fel de adunare să arate, care versete le plac mai mult și să le învețe pe dinafară pentru săptămâna următoare.

7. La sfârșitul cursului, se face o adunare specială stând de vorbă asupra temei: „Ce mi-a dat Evanghelia?“

8. Trebuie să se țintească spre o mai mare și mai vie apropiere între unul și altul pe terenul ajutorului mutual, organizării excursiunilor, a ceaiurilor camaraderesti.

La condițiunile cu caracter exterior-technic, se referă următoarele:

1. Fiecare trebuie să aibă Evanghelia lui proprie.

2. Să vie punctual la ora fixată și să nu scape nici-o adunare.

3. Adunarea trebuie să se sfârșească cel mai târziu în două ore, și întotdeauna la timp. Altfel, participanții sunt încurcați în repartizarea timpului lor.

La încheiere, fimem să amintim, că lupta pentru Evanghelie în viață este una din cele mai grele. Toate puterile întunerecului, prin tot felul de ispite, caută să stingă această lumină. Deaceia trebuie să luptăm bărbătește pentru cuvântul lui Dumnezeu. Istoria Bisericii este istoria luptei eroice pentru acest Cuvânt și calea ei este luminată de rugurile martirilor și martorilor, care au știut, că biruința Evangheliei este pentru omenire chestiunea de viață și de moarte. Indivizi, cercuri, societăți și biserici înfloresc sau cad în raport direct cu starea în care se află la ei cefirea, meditația și împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu.

„Ferice de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc“.

Tradus din rusește de P. M. N.

Inainte și acuma *).

Impotriva evreilor aveam o ură neîmpăcată.

Această ură o manifestăm ori-decâte ori aveam ocazia, deși eu însumi, prin viața mea de păcat, nu eram cu nimic mai bun decât un iudeu. Rom. 3, 9-10.

În anul 1911 mă aflăm cu serviciul în orașul Focșani; acolo, fiind mai mult în contact cu evreii, îmi arătam și mai mult starea mea de „creștin de nume” împotriva fiilor lui Iacob.

Îmi amintesc cum ziceam adesea: „Odată tot am să omor un jidan, căci ei au omorât pe Isus Hristos”. Printre evreii cu cari făceam serviciu, era unul ceva mai îndrăzneț și cum eu eram aprins de un spirit național și religios, într-o zi m'am aruncat asupra lui și l'am lovit, dar el, fiind mai tare de cât mine, m'a biruit.

Deci lucrul urmărit de mine s'a terminat spre rușinea mea, rămânând, ca să mă răzbun ulterior. Însă Dumnezeu care veghea ca să împlinescă cu mine planul Său, a lucrat altfel, așa că după un scurt timp am plecat la Ploești.

În 1912 mi-a căzut în mână o Biblie, în care am început să citesc, dar abia în 1916, m'am întors la Dumnezeu, luând contact cu copiii lui Dumnezeu din București.

Atunci, cunoscând iubirea Domnului, L'am luat ca Mântuitor personal. El mi-a dat o inimă nouă cu care am putut ca să iubesc pe toți oamenii și mai ales pe evrei, cărora nu perdeam nici o ocazie spre a le vesti pe MESIA Cel făgăduit, dar odată venit, fu respins de ei.

În 1917, ca militar eram cu corpul de armată, din care făceam parte, în Iași. Într-o zi înfălesc în clădirea regimentului un soldat înarmat ce su-

praveghia un arestat care facea curățenie. O singură clipire din ochi asupra celui arestat m'a convins, că-mi este cunoscut. M'am gândit puțin, cine ar fi...? De unde îl cunosc...? Deodată îmi vine în minte vechiul meu amic(?), evreul cu care aveam ceva de aranjat.

O bună ocazie pentru mine să mă răzbun cum nu se putea mai bine. Eram și gradat, iar el un arestat. Ca om ne-pocăit, dacă eram, aveam un prilej să-i arăt „jidanului” ce poate un „creștin de nume”, care vrea să apere...(?) cauza Lui Isus, Cel plin de iubire pentru toți oamenii.

Dar acum eu eram un om nou, în inima mea să vorbea de pace, de iubire, de harul Lui Dumnezeu care aduce mântuire pentru toți oamenii. Tit. 2, 11. Inima mea nu mai ura pe acest biet evreu, ci îl iubiam și din vechia mea ură moștenită și cultivată nu mai rămăsese nimic în-lăuntrul meu. Acum îmi făcea mare bucurie să-i arăt că l-am ertat și că îl iubesc. Dar el nu știa nimic ce se petrecuse cu mine și nici ce era în gândul meu...!

De unde ești...? Mă cunoști pe mine...?, fu întrebarea mea. El se uită la mine—făcu niște ochii mari, și pe măsură că îl priveam cu seriozitate și asprime, el a fost cuprins de o teamă mare... Câte gânduri de frică nu s'o fi ridicat în inima lui. Se văzuse acum într-o împrejurare fără cruțare. M'am arătat aspru față de el l'am lăsat să se frământa puțin în starea această.

El era fără putere—iar eu aș fi putut face cu el ce voiam...!

Dar în loc de o răzbunare, cum aș fi făcut altădată, dacă n'aș fi cunoscut pe Isus, inima mea s'a deschis pentru el și i-am vorbit de Isus. Mântuitorul evreilor și ne-evreilor!

A Lui, care ne-a spălat de păcatele noastre cu Sângele Lui, să fie toată slava. Apoc. 1, 5.

*) Fr. D. Teodorescu din Ploești a vizitat în Iunie a. c. Comunitatea Evreilor-Creștini din Chișinău și în predica sa a mărturisit despre aceasta întâmplare.

Psalmul 126.

B' - şuv le - ho - va b' - şuv le - ho - va Es şi - was
Şuv le - ho - va, şuv le - ho - va Es şi - vi

Zi - oin o - i - nu K' - hoil - mim Khoil - mim. Oz i - mo - lei shoik
sei - nu ka - fi - kim ba - ne - gev ne - gew. Azoirim bdi - mo

oz i - mo - lei shoik Pi - nu ul - şoi - nei - nu ri - no
bri - no ik - ţoi - ru. Azoi - rim bdi - mo brino ik - ţoi - ru

-no Oz ioimru ba - go - im oz ioimru ba - go - im lg - dil Ad'noi la
ru O - loih ei - leich u - vo - hei noi - sei Me - şeh a - zo -

sois im ei - le lg - dil Ad'noi la - sois im ei -
ra me - şeh a - zo - ra Boi io - voi bri - no boi io - voi bri -

le O - i - nu smei - him smei - him.
no Bri - no noi - sei a - lu - moi - sov.

Această cântare împreună cu alta în limba eвреiască se vînd separat: 10 buc.—12 lei.

Dezarmarea *).

Marele om de stat al Angliei, W. Cercill, odată a dat o bună explicație despre discuțiunile cari au loc la toate conferințele asupra problemei de dezarmare. Explicația o dă printr'o fabulă următoare :

Odată într'o grădină zoologică animalele sălbatice au ajuns la convingerea, că a sosit deja timpul, când și ei trebuie să se dezarmeze și prin urmare trebuie imediat desființate toate coliviile de fier, în cari ei duc o viață așa de mizerabilă.

Au închiriat o casă spațioasă pe un teritoriu neutru, în care țineau conferințele pentru discutarea diferitelor probleme și înlăturarea dificultăților, cari servesc la învrăjbirea și despărțirea unii cu alții.

Conferința a fost deschisă de greoiul rinocer. În cuvântarea sa a condamnat aspru barbaria animalelor, cari mușcă și sfășie cu dinții. Și pentru restabilirea păcii a propus, ca să se oprească cu desăvârșire folosirea dinților; coarnele animalelor sunt mai puțin periculoase, și în urma lor, după cum și statistica arată, să întâmplă mai puține nenorociri. Știți bine dar, că coarnele sunt o armă numai pentru apărare.

Cu părerea rinocerului erau de

acord : bivolul, cerbul, țapul de munte și alții, care cu strigate au aplodat pe orator. După rinocer a cerut cuvântul leul, care a vorbit în numele aliaților: tigrlui, lupului, ursului și altor. În discursul său a protestat energic, spunând, că încă demult să știe, că folosirea dinților și ghiarelor este pri mită încă din vechime de toată lumea și nimeni nu vede vre'un pericol în aceasta, și chiar dacă să întâmplă aceste cazuri, ele sunt excepționale, și pentru apărarea vieții.

Tigrul a fost de aceeași părere și a propus, ca să se oprească în viitor folosirea coarnelor de orice categorie și în toate timpurile, fiindcă în opera pe care dorim s'o rezolvăm pentru restabilirea păcii, și în timpurile noastre pline de cultură și civilizație, coarnele sunt o armă periculoasă.

Și alte animale în grupuri și-au exprimat părerile și propunerile lor. Animalele începu să se enerveze, ordinea dispăru și toate fiarele începu să urle, amenințând unii pe alții, și nu se știe, la ce sfârșit ar fi ajuns, dacă slujitorii grădinei nu i-ar fi închis în coliviile de fier, și conferința a luat sfârșit.

*) Proorocul Eremia spune : „Toți așa, ați putea voi să faceți binele, voi cari sunteți deprinși să faceți răul?”

Un început după voia lui Dumnezeu

„Lucrarea mea—scrie Iosif Rabinovici—nu s'a început sub înrăurirea verunei biserici, sau cu ajutorul vreunei persoane, ci numai prin bunătatea, îndurarea și iubirea lui Dumnezeu; căci m'am convins, că sinagoga și înțelepciunea evreească sunt cu totul incapabile a ajuta poporului nostru, și mântuirea fiecărui suflet în parte se află la Isus Hristos, Mesia lui Israel. Această situație a dat activității mele

un caracter original, care se deosebea de o misiune ordinară, ci corespundea cu providența Divină. Chiar dela început am avut o dorință mare a creia o legătură între frajii mei și cuvintele lui Hristos, cari sunt duh și viață, ca ei, prin puterea Duhului Sfânt să creadă în Isus Hristos, Fiul Celui Prea Înalt. Totuși, ca să aduc pe frajii mei, cari zăceau în atmosfera nădușită a sinagogii, către izvorul dător de via-

Jă a cuvântului viu, care se află în Sfânta Scriptura, era necesar de a avea un loc pentru adunări, care să nu seamănă cu o sinagogă, și nici cu o biserică a altor confesiuni. Pentru lucrul răspândirii creștinizmului, a avut o mare însemnătate autorizarea să ne organizăm într-o comunitate Israelita după Noul Testament, și a clădi o casă pentru serviciul nostru Divin, care ne-a fost dat prin bunătatea lui Dumnezeu, de guvernul rusesc. În cursul celor șase ani noi ne-am adunat aici, și eu am putut să observ

înărurirea noastră asupra sinagogii. Ea m'a dat afară în anul 1884, și ziarele evreești î-mi prevestiau, că nimeni nu va veni să asculte predicile mele, afară de fratele meu. Cu toate aceste, adunările care le țineam, s'au făcut centrul cari străngeau o mulțime de Evrei în fiecare sâmbătă, ca să asculte vestea cea bună despre Hristos și să laude pe Tatăl în numele Domnului nostru. Ascultătorii mei exprimau convingerile lor, că înainte ei nu înțelegeau însemnătatea Sfintei Scripturi.“

Extrageri din Talmud *).

Rabi Simon învață :

Când Atotputernicul a vrut să facă pe om, îngerii cerului au început să se certe.

Unii spuneau: „creiază-l“, alții: „nu-l creia“.

— „Creiază-l“, spunea îngerul Milei, „el o să facă milă pe pământ“.

— „Nu-l creia“, spunea îngerul Adevărului, „cu minciuna o să murdărească inimă sa...“

— „Creiază-l“, spunea Duhul Dreptății, „cu fapte bune va îmbunătăți viața“.

— „Nu-l creia“, zicea îngerul Pacii, „va umplea pământul cu ură“.

* * *

A lăsat Dumnezeu pe pământ Adevărul.

Atunci îngerii au strigat la Dumnezeu:

— „Doamne, Stăpânul lumii! de ce ai lăsat să păteze Adevărul Tău, peceta puterii Tale, Doamne!

— „Ridică-l de pe pământ...!“
Și în timpul când îngerii se certau Domnul și-a terminat opera de facere.

— „Dece vă certați“, le-a zis Domnul, „omul este deja făcut.“

* * *

S'a făcut numai un om.

Această ne învață: dacă ucizi pe un om, ucizi o lume întreagă; iar dacă mântuiești pe un om, mântuiești o lume întreagă.

Orcine trebuie să țină minte, că pe răspunderea fiecăruia s'a făcut lumea.

O discuțiune despre Hristos în vagon.

L. Averbuch.

Pe drum spre Chișinău (din Oradia) la gara Ploești am întâlnit mai mulți evrei-basarabeni, cu cari am intrat în discuțiune despre Isus Hristos.

*) Tălmăcirii și învățăturii ale talmudiștilor și rabinilor.

Unii m'au poftit într'un apartament separat, unde erau numai evrei, vre-o 12 persoane. Unii stăteau în picioare. Multe întrebări serioase cu privire la persoana lui Isus Hristos mi-au fost puse, ca să-le explic. Printre ei era

unul, care începu să-și bată joc și se istorisească niște glume proaste. Când le-am spus, ca din pricina aceasta nu mai pot rămânea printre ei, toți sau ridicat împotriva acestei persoane, amenințându-l că-l vor da afară, dacă nu va înceta cu glumele lui necuvincioase, iar eu am fost rugat să discutăm mai departe despre Hristos.

Printre ei era un inginer (din Iași) care cunoștea bine Biblia și Talmudul. Din cuvintele lui am aflat, că el a vizitat multe misiuni creștine din Anglia însă are niște idei false despre Isus Hristos. El stăruia mult să mă contrazică, dar fără succes, fiindcă ceilalți mă cunoșteau din Chișinău și cunoșteau bine activitatea noastră binefăcătoare. Unul din ei ma ajutat foarte mult cu istorisirea unui caz. El a spus, că avea o servitoare credincioasă cu o viața exemplară. Când istorisea, el singur se mira de caracterul acestei credincioase, și cu aceasta pe toți i-a pus în mirare. După

aceasta toți din jurul meu mă ascultau cu un interes și mai mare. Ei au înțeles cu acela este un evreu adevărat, care crede în Hristos după Scriptură.

La stațiunile noi unii se coborau alți noi se urcau. În timpul, când ei au vrut să țină rugăciunea de seară ei și pe mine m'au pus în numărul celor 10 (după datina omenească evrească). M'au rugat să acoper capul. Eu însă le-am spus că voi face aceasta cu placere, dacă îmi vor dovedi din Sf. Scriptura, că trebuie să fac aceasta. Nimeni n'a putut să-mi dovedească și s'au învoit să fiu cu capul descoperit. Desigur, eu m'am rugat nu după cartea lor de rugăciuni, ci în duh și adevăr după Biblie.

Dumnezeu a binecuvântat din belșug acesta discuțiune, care a durat dela 4½ până la 12 noaptea.

Să dea Dumnezeu, ca aceasta mărturisire să aducă fruct spre slava și mărirea Lui. Tradus M. T.

Serbare Evanghelică.

a Evreilor-Creștini și amicilor lor din Chișinău.

14 și 15 Octombrie a. c.

Tema predicilor și cuvântărilor:

1. Impetrarea lui Israel și întoracerea lui la Hristos.
2. Starea Bisericii lui Hristos în ajunul Venirei Lui.
3. Cum să ne pregătim pentru înfămpinarea lui Hristos.

Toți copiii Domnului din Comunitățile Baptiste și „Creștinii după Evanghelie“ sunt poftiți a lua parte la aceasta serbare. Musafirii sunt rugați a veni în sala „Bethel“, str Vladimir Herța 10 (Meșceanscaia, colț cu Nicolaevscaia).

Frații din provincie, cari vor veni cu trăsura, vor găsi în curtea adunării și adăpost pentru cai.

După serbare fr. D. I. Vrănceanu va ținea cu doritorii un curs de muzică Evanghelică (teorie și practică).

Ne vom ruga Domnului pentru binecuvântarea lui Dumnezeu asupra acestei serbători spre creșterea și întărirea copiilor lui Dumnezeu în iubirea Lui Hristos.

Frații bătrâni ai Comunității Evreilor-Creștini și ai amicilor după Evanghelie.

A p e l

către copiii lui Dumnezeu: Isaia 62, 6—7.

Iubiți frați și surori în Hristos!

Mă simt dator să atrag atențiunea D-voastră la unul din semnele timpului al venirii Domnului nostru Isus Hristos.

Uitați-va la poporul Israel și aduceți-vă aminte de cuvintele Mântuitorului nostru Isus Hristos. Mat. 24: 32-34.

Poporul Israel se organizează, „oasele uscate se mișcă“ (Ezech. 37) și se îndreaptă spre Palestina. Iar „creștinii de nume“, oameni lumești și ne-născuți din nou, se înarmează împotriva evreilor pentru nimicirea lor; pentru ei adăvărul din epistola către Romani c. 11 este închis.

Creștinii adevărași, copiii Domnului, trebuie să vegheze ca să nu se murdărească de spiritul acestui păcat, numit „antisemitism“, care este împotriva învățăturii Mântuitorului Isus Hristos și prin urmare este un duh al anticristului care lucrează în fiili neascultării.

Deaceia fac apel la toți Copiii Domnului, indiferent de naționalitate, ca să ridicați rugăciuni fierbinți pentru poporul Israel și pentru biserică universală a lui Hristos.

După părerea noastră cea mai potrivită zi pentru rugăciune ar fi 1 Octombrie (Duminică).

Mă voi bucura, dacă cineva din copii lui Domnului din țară sau străinătate ne va comunica, că a luat parte la rugăciunea comună. Mat. 18:19-20.

Al vostru frate și conlucrător în Hristos,

L. AVERBUCH.

Dela redacție.

Aducem mulțumirile noastre persoanelor cari și-au achitat abonamentul și datoriile pentru cărțile comandate.

Cei-ce nu și-au achitat încă datoriile sunt rugați a se grăbi cu trimiterea lor.

Abonații, cari și-au achitat datoriile și n'au primit revista sau alte cărți comandate, sunt rugați a comunica redacției.

Broșură nouă!

„Dece nu cred evreii în Isus Hristos?“

de L. I. AVERBUCH.

Recomandăm aceasta broșură folositoare atât pentru evrei, cât și ne-evrei.

Prețul 3 lei; cu porto 5 lei; Această broșură să găsește și în evrește (idiș)—același preț; în rusește—5 lei, cu porto—7 lei.

Banii se pot trimite în mărci postale. La comanda mai mult de 10 buc. se acordă rabat.

Adresa redacției.

Abonați-vă pe anul

≡ 1933 ≡

„Binevestitorul“:

În românește — — — 18 lei,

„ rusește — — — 20 lei,

„ evrește — — — 14 lei,

În străinătate abonament. anual 0,20 dol.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,

Mildmay Mission, str. Vlad. Herța, 10.

Chișinău, Basarabia, Romania.

Redact. și Administr. Mision. Englez. „Mildmay“ L. Averbuch.

Tip. M. Blank, Chișinău.